

29 Ιανουαρίου Παρακλητικός Κανὼν Ὁσίου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γκαγκαστάθη, Γ. Αποστολάκη

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων
αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια.**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῷ Πλατάνῳ ἀνεβλάστησας μάκαρ, ὥσπερ τό κρίνον ἐν
ἐρήμῳ τοπίῳ, λαμπρύνας τήν χορείαν τῶν ἁγίων λευϊτῶν· ὅθεν σύ
Δημήτριε, τῶν πιστῶν τάς αἰτήσεις, δέξου καὶ προσάγαγε, ἐκτενῶς
τῷ Δεσπότῃ· μή παραβλέψῃς δέησιν ἡμῶν, τῶν προσκυνούντων
μυρίπνοον κάραν σου.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τάς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι. Εἰ μή γάρ Σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο
ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γάρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'(50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: ΠΡΕΣΒΕΥΕ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ
ΟΣΙΕ ΠΑΤΕΡ ΔΗΜΗΤΡΙΕ. ΓΕΩΡ(ΓΙΟΥ).

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πειθόμενος κλήσει τῇ μυστικῇ, κατέστης Κυρίῳ, ἀκροθίνιον
ιερὸν, καὶ πρότυπον πᾶσι νῦν παρέχεις, τοῖς Πρεσβυτέροις οὓς,
Ἄγιε φώτισον.

Ῥευμάτων τῶν θείων ὁ ἀγωγός, ισάγγελε Πάτερ, καὶ ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν, κατάφλεξον πάσας ἁμαρτίας· παρά Κυρίου γάρ ἔχεις
τήν δύναμιν.

Ἐνδόξου Κυρίου οἱ Ἱερεῖς, ψυχῶν ναοδόμον, ἀδελφόν καί
συλλειτουργόν, Δημήτριε Πάτερ σέ καλοῦσι, ὡς ἀντιλήπτορα θεῖον
καί ἄριστον.

Θεοτοκίον.

Συνήγορος οὓσα ἀμαρτωλῶν, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε
Μαριάμ, πικρᾶς τυραννίας διαβόλου, τάς διανοίας ἡμῶν
ἀποκάθαρσον.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Βεβαιώτατος φίλος, τῶν μοναχῶν γέγονας, μονάς ἐνισχύων
ποικίλως· ὅθεν προστρέχει νῦν, τῇ μεσιτείᾳ τῇ σῇ, τῶν μοναστῶν ἡ
ὁλότης, καί μιγάδων ὄμιλος, Πάτερ Δημήτριε.

Ἐπὶ σοί ἐγκαυχᾶται, καί σέ πλουτεῖ φύλακα, Μονή σεβασμία
Κορμπόβου, ἣν ἐστερέωσας· διό βοᾷ ἐκτενῶς, τῇ πατρικῇ σου
ἀγάπῃ, μοναστῶν ὑπέρμαχον, μεῖναι αἰώνιον.

Ὑμνωδεῖν καί συμπάλλειν, ἀνελλιπῶς ἔσπευδες, σὺν τοῖς
μονασταῖς Μετεώρων, ἔνσαρκε Ἄγγελε· ὅθεν προστάτευσον, τόν
ιερώτατον χῶρον, καί γενοῦ ἐγγύησις, ἡ ἀπαράγραπτος.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν σκέπην Σου Μῆτερ, ὅσοι πιστῶς ἔδραμον, τῇ Σῇ
παρρησίᾳ χρωμένη, πάντας προήγαγες, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Σῇ, εἰς τὴν
χαράν τοῦ Υἱοῦ Σου, ὡς σεπτόν Δημήτριον, τέκνον Σου ἔνθερμον.

Διάσωσον, τοὺς τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου προσιόντας, τοὺς
τιμῶντας πανευλαβῶς σε θεῖε Δημήτριε, καί δώρησαι ἱασιν
νοσημάτων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμήν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἱάσαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πραῦς, ταπεινός καί Ἄγγελος ἐν σώματι, Χριστοῦ λειτουργός, ἐδείχθης ιερώτατος· διό σοι προσφεύγομεν, θεοφόρε Πάτερ Δημήτριε· πάσης ἀνάγκης λύτρωσαι ἡμᾶς, Κυρίῳ ταχέως ἐξαιτούμενος.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑδωρ βλύσον τῆς χάριτος, ἐπὶ τῶν τεκνίων ἡμῶν φιλότεκνε, καὶ ὁδήγησον τὰ βήματα, εἰς τὴν θείαν μάνδραν ἐξαιτούμεθα.

Πολυτέκνων τό καύχημα, γέγονας μακάριε ὡς πολύτεκνος· ὅθεν τούτους ἀεὶ φύλαττε, προσβολῆς ἀπάσης καὶ κακώσεως.

Ἐν τῷ κόσμῳ ἐβίωσας, σκύβαλα ἡγούμενος τὰ ἐγκόσμια, ἀπλοῦς ὢν καὶ ἀφιλάργυρος, οἰκτιρμῶν ὡς κρήνη ἀνεξάντλητος.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσει θεία κυήσασα, τόν Δημιουργόν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, πειρασμῶν με Κόρη λύτρωσαι, τῶν προσγενομένων τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐφορον στερρόν, τῶν θρεμμάτων σε ὀρίζομεν, καὶ προστάτην, ὦ Δημήτριε, ἀγρῶν· γεωργός καὶ κτηνοτρόφος γάρ ἐτέλεσας.

Μόχθον γεωργῶν, σύ εὐλόγησον Δημήτριε· ἐγνωκώς γάρ τῶν καμάτων ὀρμαθόν, τῶν καρπῶν τὴν προστασίαν σύ ἀνάλαβε.

Οἴκους ἀγροτῶν, καὶ ποιμένων τὰ ἐκθρέμματα, ἐποπτεύεις συμπαθῶς ὡς ἐν ζωῇ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνος ὁ ἐμός, Μαριάμ ἐστὶ ἀνάξιος· τόν Σωτῆρα γάρ ἐκύησας Χριστόν, ἀπειράνδρως καὶ ἀφράστως Μητροπάρθενε.

Ὡδή στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁδύρομαι, ἀσθενείας ἔνεκεν, καὶ ἐλπίδα σωτηρίας οὐκ ἔχω·
διό βοῶ ὦ Δημήτριε μάκαρ, μὴ καταλείπης ἐμέ ἀπροστάτευτον·
ἰσχύεις γάρ τοῦ βοηθεῖν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Κύριον.

Σωμάτων τε, καὶ ψυχῶν θεράποντα, καὶ πνευμάτων πονηρῶν
σε διώκτην, ὁ Παντοκράτωρ ἀνέδειξεν Πάτερ· ὅθεν ἡμᾶς τῇ
ἐνθέρμῳ πρεσβείᾳ σου, σωματικὰς καὶ ψυχικὰς, ἀλγηδόνας ταχέως
θεράπευσον.

Ίατρευσον, τόν σόν δοῦλον Ἄγιε, καὶ παράσχου τῆς ὑγείας τό
δῶρον. Ἐπὶ τό τέκνον σου βλέψον παμμάκαρ, καὶ δός τοῦ πόνου
ταχεῖαν ἀνάψυξιν, ἵνα σωζόμενος ὑμνῶ, τὴν πολλήν σου πρὸς
πάντας συμπάθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήγην, τῇ δυσμενῇ ἀσθενείᾳ, καὶ προσώζεσα τοῖς μώλωπι
Μήτηρ, ἀλλὰ τῇ Σῇ μεσιτείᾳ προσφεύγω, ἵνα σωθῶ τῶν κακῶν καὶ
τῆς μάστιγος, καὶ βίου κρείττονος καλῶς, Σῇ πρεσβείᾳ Πανάμωμε
ἄρξωμαι.

Διάσωσον, τοὺς τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου προσιόντας, τοὺς
τιμῶντας πανευλαβῶς σε θεῖε Δημήτριε, καὶ δώρησαι ἴασιν
νοσημάτων.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς προστατὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπουράνιον, καὶ μεσίτην πρὸς
τόν Ποιητὴν στερέώτατον, νῦν κεκτήμεθα οἱ πιστοὶ Δημήτριον
σεπτόν· διό πρόφθασον ὡς ἄρωγός, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν, τῶν
δεόντως καλούντων σε. Τάχυνον πρὸς Δεσπότην, καὶ αἶτει τὴν
σωτηρίαν, τῶν προσκυνούντων τὴν σωρόν, τῶν λειψάνων σου
Δημήτριε.

Προκείμενον. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην και οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9 – 16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀγίου... **Καὶ νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν μου, ὁ Θεός.....

Ἄριστα ἐκέρδησας, τὴν τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν, Ἱερεῦ θεσπέσιε· ὅθεν δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γάρ ἔχει με, νόσος ἀνίατος, ἐν ὁδύναις με προσβέβληκε. Σκέπην σε κέκτημαι, ὁμοίως ἐν γῇ ἀσθενήσαντα, πάντοθεν πολεμούμενος, σέ παραμυθίαν κατέχω μόνον· Ἄγιε τοῦ πόνου, ἐλπίς καὶ προστασία ἀσθενῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, ἐμὸν πάθος ἴασον.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δημητρίου τὴν μνήμην, τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, λαμπρῶς ὑμνήσωμεν, μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων, καθυμνοῦντες τὸν Κύριον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἡ πλουσία σου χάρις, Ἀρχιστράτηγε θεῖε καλῶς ἐφύλαττεν,
Δημήτριον κινδύνων· διό καί ἐξαιτοῦμαι, ὁ ταλαίπωρος δοῦλός σου,
ὅπως πρεσβείᾳ τῇ σῇ, σωθήσωμαι ἐν Κρίσει.

Μελετῶν τόν σόν βίον, ἀπορῶ καί θαυμάζω, κλεινέ Δημήτριε·
Ταξιαρχῶν δυάδος, εἶχες τήν προστασίαν, διαρκῇ καί ἀόρατον· καί
σύν αὐτοῖς νῦν ἡμᾶς, περίσωσον κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγία Εἰκὼν Σου, Θεοτόκε Παρθένε, ποιεῖ θαυμάσια· φωτί
γάρ τῷ ἄϋλῳ, λαμπρῶς φωτιζομένη, συνευφραίνει τούς ψάλλοντας·
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὦδὴ η΄. Τόν Βασιλέα.

Τῶν ἀκαθάρτων, καί παμπονήρων πνευμάτων, ἀνεδείχθης ὁ
μέγας διώκτης· ὅθεν ρῦσαι Πάτερ, αὐτῶν τῆς ἐπηρείας.

Ῥῶσιν σωμάτων, καί τῶν ψυχῶν ἀναβλύζει, ἡ φιλότατη ἁγία
σου κára, τοῖς ἀσπαζομένοις, αὐτήν βεβαία πίστει.

Ἰλεων Πάτερ, τ οἷς ἀσθενοῦσι γενέσθαι, τόν Δεσπότην αἰεὶ
ἐκδυσώπει, πᾶσιν αἰτουμένοις, μετάνοιαν γνησίαν.

Θεοτοκίον.

Ἐχουσα Μῆτερ, πρὸς Σόν Υἱόν παρρησίαν, ἐκ παντοίων
φύλαττε κινδύνων, τούς ἐξαιτουμένους, θερμῶς Σὴν μεσιτείαν.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Γαλήνης αἰωνίου, νυνὶ ἐπαπολαύων, τῆς ἁμαρτίας τόν νοῦν
ἡμῶν κάθαρον, καί τῶν παθῶν θεραπείαν παράσχου Ἄγιε.

Ἐγνώσθη Θετταλία, Δημήτριε παμμάκαρ, σῶν ἀρετῶν καί
θαυμάτων τό πέλαγος· διό καί χαίρει προστάτην σε ὀνομάζουσα.

Ὡ πάντων εὐσεβούντων, ἄγρυπνε προστάτα, καί τῶν ψυχῶν
ὁδηγέ θεοπρόβλητε, τῶν Ἱερέων Κυρίου γενοῦ τό στήριγμα.

Θεοτοκίον.

Ῥῶσιν καί εὐλογίαν, Κεχαριτωμένη, πᾶσι τοῖς δούλοις Σου δώρησαι Ἄχραντε, ὅπως Χριστῷ τῷ Σῷ Τόκῳ εὐαρεστήσωμεν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Θετταλίας θεῖος βλαστός, καὶ τῶν Ἱερέων, τελειώτατος ὁδηγός, ἐλεημοσύναις, νηστείαις ἀγρυπνίαις, καὶ προσευχαῖς σχολάζων, Πάτερ Δημήτριε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν καλὸν Πατέρα, ἱερώτατον καὶ σεπτόν, τῶν ἐφημερίων τό κλέος καὶ τὴν δόξαν, Δημήτριον τὸν μέγαν, ἔνθεον ἄνθρωπον.

Γεωργῶν προστάτην καὶ βοηθόν, πολυτέκνων οἴκων, ἀρωγόν τε καὶ σιτιστήν, μοναζόντων φίλον, καὶ ἀσθενῶν σωτῆρα, κεκτήμεθά σε Πάτερ, ἡμῶν Δημήτριε.

Χαίροις Ἱερέων θεία κρηπίς· χαίροις τῶν Ἀγίων, ἡ ἐσχάτη ἡ κορωνίς· χαίροις Θεολόγου, Μονῆς στερρός προστάτης, καὶ τῶν ἐκεῖ βιούντων, σεμνὸν προσφύγιον.

Τῶν ἀσπαζομένων πανευλαβῶς, τὴν σεπτὴν σου κάραν, ὦ Δημήτριε θαυμαστέ, φύλαττε τοὺς οἴκους, καὶ δίδου εὐλογίαν, πᾶσι τοῖς αἰτουμένοις, τὴν σὴν βοήθειαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι οἱ Πάντες. μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον ...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ Πλατάνου τόν γόνον, σεπτόν Δημήτριον, τόν Ἱερέα Ὑψίστου, Ταξιαρχῶν τιμητήν, μακαρίσωμεν φαιδρῶς καί στεφανώσωμεν, ὅτι παρέδωκεν ἡμῖν, σωτηρίους διδαχάς, ἐν πράξει καί θεωρία, ἱκετεύων νῦν τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας ἐλεεῖς δοῦλε Χριστοῦ, τοὺς καταφυγόντας ἐν πίστει, ταῖς σαῖς ἀόκνοις λιταῖς· μέγας πρέσβυς πέλεις γάρ, ἡμῶν πρὸς Κύριον· διό καί πίστει βοῶμέν σοι· ἐκ πάσης ἀνάγκης, πειρασμῶν τε θλίψεων, σοφέ Δημήτριε, σῶσον τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καί τῆς Βασιλείας γενέσθαι, τοῦ Χριστοῦ μετόχους καταξιώσον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.